

Nr 800

Av herr Nihlfors, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 120, med förslag i fråga om lokaliseringen av vissa statliga institutioner, m. m.

I proposition nr 120 har Kungl. Maj:t föreslagit att riksdagen skulle i princip uttala sig för en flyttning från stockholmsområdet av statens centrala frökontrollanstalt och statens växtskyddsanstalt. Förslaget grundas på ett av lokaliseringsutredningen rörande statlig verksamhet väckt förslag, som emellertid under remissbehandlingen rönt stark kritik. Framför allt har utredningens underlåtenhet att redovisa mera allmänna principer för den statliga lokaliseringpolitiken kritiserats. Kritik av detta slag har bland annat anförts av LO och TCO, och jag hänvisar till vad som i propositionen på sidorna 13—14 citerats och refererats ur dessa organisationers yttranden. LO:s påpekande att man inte utan vidare kan utgå ifrån att verksamhetens nuvarande starka koncentration till Storstockholm medför sådana nackdelar, att en omlokalisering är berättigad, vill jag särskilt understryka. Det får inte bli en flyttning av olika statliga institutioner för flyttningens egen skull. Allra minst bör beslut om sådana flyttningar fattas förrän man utrett till vilken ort och vid vilken tidpunkt en flyttning skall ske. Personalens krav på tillbörlig hänsyn gör sig i detta hänseende starkt gällande.

I fråga om frökontrollanstalten är överraskande många remissinstanser tveksamma och önskar uppskov med ett avgörande. Utöver LO och TCO kan erinras om att till denna grupp sällar sig bl. a. Östergötlands läns hushållningssällskap, Örebro läns hushållningssällskap, Sveriges lantbruksförbund, Svenska utsädesfirmornas förening och Svenska trädgårdsfröfirmornas förening. Helt avstyrkande yttranden finns att notera från bl. a. Hushållningssällskapens förbund, lantbruksstyrelsen och Stockholms handelskammare.

Den senare har förklarat, att den lokaliseringpolitiska effekten måste bedömas som ringa, och ansett att utflyttningen blir mycket kostsam, ja att den skulle innebära ett "oförsvärligt slöseri med våra resurser".

När det gäller förslaget om flyttning av växtskyddsanstalten kan särskilt framhållas, att anstalten enligt lantbruksstyrelsen kommit att i hög grad betjäna de handelsträdgårdar som är koncentrerade till stockholmsområdet och att dessa skulle bli lidande på en bortflyttning.

Ett stort antal remissinstanser yrkar på uppskov eller ställer sig helt avvisande till förslaget (se sidorna 21—26).

Enligt mitt förmenande föreligger så många oklarheter dels beträffande principerna för den statliga lokaliseringpolitiken, dels i fråga om de direkta utflyttningsförslagen i vad de avser frökontrollanstalten och växtskyddsanstalten, att det finns alla skäl att inte nu binda statsmakterna för ett beslut av det slag som föreslagits i föreliggande proposition.

På grund av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 120 måtte besluta att avslå förslaget att nu ta ställning till frågan om en bortflyttning från stockholmsområdet av statens centrala frökontrollanstalt och statens växtskyddsanstalt.

Stockholm den 26 mars 1960

Folke Nihlfors
